

Til lovforslag nr. L 3. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 7. december 1984

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Ændret overgangsbestemmelse for, hvornår enlige kvinder kan få forhøjet personfradrag)
[Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra:

Aistrup, Lilian, Nysted,
Amgild, Jytte, København,
Dahl, Gunver, København,
Guthmann, Inge, København,
Hasling, Else, København,
Knudsen, Ellen, Valby,
Kongsbro, Inge, Brønshøj,
Larsen, Birgit, Charlottenlund,
Rentzmann, Else Ingrid, Vanløse,
Rød, Inger, Varde,
Rønne, Lis, København og
Seidelin-Nielsen, Marta Linnea, København.

Et mindretal har stillet nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes, kristeligt folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) erindrer om, at folketinget den 17. maj 1984 vedtog et forslag om en overgangsbestemmelse, således

at de enlige kvinder, der i 1984 fyldte 62 år, kom ind under ordningen med dobbelt personfradrag. Mindretallet ville dengang have foretrukket en ordning i retning af, hvad der er nævnt i dette lovforslag. Af administrative grunde stemte mindretallet alligevel for, at ordningen skulle være generel og støttede derved forslaget fra socialistisk folkeparti. Efter mindretallets opfattelse gør de samme administrative vanskeligheder sig fortsat gældende.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet udtaler i øvrigt:

Ved mangfoldige lejligheder har folketinget ændret ikrafttrædelsesdatoen for nye love for at sikre, at lovene ikke fik tilbagevirkende kraft, eller at folk, der havde disponeret i tillid til de hidtidig gældende regler, blev bragt i uføre. F.eks. blev ikrafttrædelsesdatoen for kulbrinteskatteloven ændret, selv om der her kun var tale om én skatteyder – DUC. Det samme har været tilfældet med en række love, hvor formålet har været at gribe ind mod skattefiduser.

I de fleste af disse tilfælde har de berørte personer været ganske velaflagte. I dette tilfælde drejer det sig om en lille og svag gruppe, nemlig enlige kvinder, der i tillid til, at de ville få dobbelt personfradrag, når de blev 62, tillod sig at gå på efterløn. De måtte imidlertid konstatere, at loven var ændret, efter at de havde sagt deres arbejde op, så